

Na 5. nejelu po tšochy kralachy.

Knězo, našy Bog! ty by gnadny, smilny, wot sczerpliweje myšli a welifeje dobrošči! Daj, aby my pschi takej twojej myšli nerožeze nebyli, ale ju sa našchu sbožnosć žaržali, aby nesantizowali to bogatstwo twojeje dobrošči, sczerpnošći a smilnošći ale wele wězy piches to same k pokušce se dali wabisch. Amen!

Knězo! zoschli, ga zomej gronisch, aby hogen s nebja dołoj pschischet, a jich spalit, ako tež Helias žynascho? Tak l. p! gronitej Jakub a Jan k Jesusu (Luc. 9, 54). Jesus žescho se swojimi hufnikami s Galilejskeje do Jerusalema. Won pať schegnu psches Samarisku, a pschize na wjazor k jadnom Samariskem městku. Won pošla do togo samego swojich hufnikow, aby jomu pschigotowali gospodu; te Samariske pať newesechu jogo gorěj, dokulaž jogo hobližo hobroschone bėscho do Jerusalema chojžit, a až won Bogu niž tak, ako te Samariske, na tej gore Garizim ale we Jerusaleme služysch kichėscho.

Rať pať se sazaržaschtej Jakub a Jan pschi tom, ako te Samariske Jesusa gorějwesesch nekšěchu? Wonej žaschtej: „Knězo! zoschli, ga zomej gronisch, aby hogen s nebja dołoj pschischet, a jich spalit!“ Tak požedna sa pomiscženim jo ta žlowezna hutschoba, a nezyni, zož psched Bogom pschawe jo!

Rať pať se hopokasa Jesus pschi tom? Won se ho-